

EVOLUȚIA PARTENERIATULUI STRATEGIC INTENSIFICAT ȘI CONSOLIDAT

Ministrul de Externe Petre Roman stabilește bazele Parteneriatului Strategic intensificat după o vizită la Washington în ianuarie 2000

O nouă etapă a Parteneriatului Strategic românno-american

Directorul FMI, Michel Camdessus, primește delegația română la sediul din Washington

La începutul anului 1999, într-o conjunctură nefericită, Fondul Monetar Internațional declara că România are toate șansele să intre în încetare de plăți. Joseph Stiglitz, laureatul Premiului Nobel din 2001, pe atunci economist-șef al Băncii Mondiale, prezintă în detaliu acest caz în cartea sa *Globalizarea. Speranțe și deziluzii* și notează: „Un guvern mai corupt sau mai incompetent decât cel pe care îl avea România în acel moment ar fi acceptat condițiile inacceptabile ale Fondului Monetar Internațional. Guvernul acela, necorupt și competent, nu le-a acceptat și a reușit să treacă peste acel moment destul de dificil“.

În acel an, România avea o datorie acumulată de guvernarea anterioară, care se ridica la valoarea de trei miliarde de dolari. Din cauza mesajului lansat de FMI, nu a mai putut face împrumuturi pe piețele externe și a fost nevoită să plătească întreaga sumă din bugetul de stat și din împrumuturi de pe piața internă. Meritele îi revin guvernatorului BNR,

Mugur Isărescu. Cu sprijin american, relațiile cu Fondul Monetar Internațional au fost deblocate.

La 25 aprilie 1999, președintele Emil Constantinescu, prezent la Washington cu ocazia Summitului NATO, are o întâlnire cu Michel Camdessus, directorul executiv al Fondului Monetar Internațional. Este însoțit de guvernatorul BNR, Mugur Isărescu, și de ambasadorul Mircea Geoană. În urma acestei întâlniri, se deblochează împrumutul pentru România.

La 25 ianuarie 2000, ministrul de Externe, Petre Roman, sosea la Washington pentru a pune bazele unui Parteneriat Strategic intensificat între România și Statele Unite, cu un mai mare accent pe componenta economică. În februarie, o delegație americană condusă de subsecretarul de stat Thomas Pickering sosea la București, iar în aprilie, la Washington, avea loc prima reuniune economică.

România a fost reprezentată de o delegație condusă de Simona Marinescu, secretar de stat la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, coordonatorul executiv al Comitetului Tehnic Inter-agenții, din care făceau parte reprezentanți ai Ministerului Finanțelor, Ministerului Industriei și Comerțului, BNR, FPS și ai cabinetului prim-ministrului. Din partea SUA, au participat Alan Larson, coordonatorul inter-agenții, Anthony Wayne, prim-adjunct al asistentului secretarului de stat pentru Europa, Larry Napper, coordonatorul asistenței SUA pentru Europa de Sud-Est, ambasadorul James Rosapepe, reprezentanți ai departamentelor Trezoreriei și Comerțului, ai USAID și ai EximBank.

Realitatea de la care pornea această reuniune era aceea a creșterii investițiilor americane în România cu 50% în a doua jumătate a anului 1999. Apoi, fiecare dintre cele două delegații și-a prezentat lista de priorități. Cea americană își dorea îmbunătățirea climatului de afaceri și continuarea procesului de privatizare, cea românească își dorea asistență în domeniul tehnologiilor informației, agriculturii, protecției mediului și promovării oportunităților de afaceri în România.

DEZVĂLUIRI

Petre Roman, ministru de Externe (1999-2000): „Am pus atunci o întrebare destul de severă: Puneți în mișcare Parteneriatul Strategic?”

La 25 ianuarie 2000, am plecat la Washington, la invitația lui Madeleine Albright. Cu mine, nu zic de dragul meu, a deschis seria „Convorbirilor la gura sobei”, în biroul ei de la Departamentul de Stat, în fața focului care ardea în șemineu. Îmi făcusem lecțiile, ca de obicei, și eram convins că, de fapt, cea mai importantă temă ar trebui să fie Iugoslavia. Atacul împotriva lui Miloșevici fusese cu aproape un an în urmă, însă Miloșevici era în continuare la Belgrad, iar mandatul lui Clinton se termina la sfârșitul aceluiași an. Tema Iugoslaviei apăsa cu mare greutate pe umerii Administrației Clinton, asta era socoteala mea. Văzând că nu se întâmplă nimic, am fost un pic mirat. Mai către sfârșit, doamna Albright îmi zice: „Acum vă rog să mergeți la Casa Albă, să discutați și cu ei tema Iugoslaviei”. La Casa Albă am fost întâmpinat de Bill Clinton, am dat mâna cu el și mi-a spus că își dorește să am o discuție foarte serioasă și

aprofundată cu Sam Berger, președintele Consiliului Național de Securitate. Până am ajuns la el, am trecut prin trei birouri aseptice, pline de dosare și hârtii. Iar în biroul lui Berger era mai rău decât în celelalte, totul claie peste grămadă, abia îi mai rămăsese un colțișor unde să stea și el. Mi-am zis că oamenii ăștia muncesc pe rupte și era absolut exact. Am început să vorbim și i-am prezentat punctul meu de vedere. „Credeti că se poate rezolva așa?“, m-a întrebat. Bineînțeles, i-am atras atenția că Administrația Clinton greșea pentru că nu sprijinea opoziția sârbă. O considera divizată și i-am răspuns că nu-i adevărat. „Îi cunoașteți?“ „Da, pe unii i-am format chiar eu, în România.“ Cu liderii opoziției sârbe avusesem mai multe întâlniri la București. Pe Zoran Djindjic, Dumnezeu să-l ierte, l-am băgat în politică, pur și simplu, în 1992, când l-am trimis la Crans Montana. L-am convins pe Sam Berger că se înșală și că liderii opoziției sârbe trebuie sprijiniți. „Cum?“ I-am spus cum, dar nu intru în detalii pentru că nu am voie să vorbesc despre asta. În septembrie, după alegeri normale și frumoase, Miloșevici a trebuit să se recunoască învins și să plece. Ceea ce a fost minunat, multă lume zice că a fost total neobișnuit, este că seara, după ce Miloșevici a anunțat că va ceda puterea, m-a sunat Madeleine Albright. Eu eram la Slatina, în campanie electorală. Mi-a mulțumit în numele ei, al președintelui Clinton și al întregii administrații, pentru sprijinul meu în soluționarea problemei iugoslave, care s-a dovedit de cea mai mare importanță.

Încă un moment în care binomul președinte-ministru de Externe a funcționat foarte bine a fost cel în care Departamentul de Stat american, nu știu din ce motive, a hotărât să inițieze la Geneva condamnarea Chinei pentru nerespectarea drepturilor omului. Chinezii erau foarte, foarte îngrijorați pe tema asta. M-a sunat Madeleine Albright, pe urmă m-a sunat și Strobe Talbott și amândoi m-au rugat să votăm această rezoluție de condamnare a Chinei. Le-am amintit amândurora că noi avem o relație specială cu China, care a însemnat mult pentru România, începând cu 1964. Probabil că și doamna Zoe Petre, la

Cotroceni, avea parte de aceleași presiuni din partea americanilor. Am pus atunci o întrebare destul de severă: „Puneți în mișcare Parteneriatul Strategic?” „Da.” Și-atunci, deși nu ne consultasem înainte, când s-a întâmplat asta, nici nu eram în țară, domnul Constantinescu pe partea lui, eu, pe partea mea, am găsit aceeași soluție. Mesajul transmis delegaților români la Geneva a fost: ieșiți din sală. „Asta înseamnă că nu votăm?” „Da”. Americanii nu ne-au purtat pică pentru asta, iar Jiang Zemin, președintele Chinei, mi-a trimis o scrisoare de mulțumire. Ei, asta-i diplomația...

(Interviu, octombrie 2013)

„Success stories“ în cooperarea economică româno-americană: investiții care vor da rezultate

Ambasadorul SUA la București împreună cu secretarul de stat din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, Mihai Răzvan Ungureanu

La începutul lunii iunie a anului 2000, ambasadorul James Rosapepe organiza la București seminarul *România 2000. Forumul de investiții americane*, finanțat de Guvernul SUA, și

declara publicației *Curentul*: „După trei ani de restructurare, economia românească dă semne de creștere. Am mai spus-o de nenumărate ori: acum este o perioadă bună pentru investiții în România. Accelerarea reformelor economice a creat noi posibilități în domeniul privatizării. Negocierile pentru aderarea României la Uniunea Europeană oferă companiilor americane posibilitatea de a identifica platforme noi de export spre Europa“.

La Forum au fost prezentate cele mai noi investiții în domeniul tehnologiei informațiilor: deschiderea de către Motorola a unui centru de dezvoltare software; deschiderea unei sucursale a Auction-Watch.com, cel mai mare furnizor de servicii de licitații online; lansarea de către companiile Softwin și Recognos US a unui portal de internet care permite firmelor românești să-și ofere serviciile și să găsească parteneri în toată lumea.

Cele trei exemple întregesc lista „poveștilor“ de succes în cooperarea economică româno-americană din perioada 1996-2000: investiția companiei Procter&Gamble în producția de detergenți, prin construirea fabricii de la Timișoara și dezvoltarea bazei de comercializare a produselor sale în Europa Centrală și de Est, cu un total estimat la 67 de milioane de dolari; achiziționarea de către compania Timken a pachetului majoritar din capitalul SC Rulmenți Grei Ploiești, la prețul de 37 de milioane de dolari și investiții estimate la 45 de milioane de dolari; cooperarea companiei Colgate-Palmolive cu SC Stela SA în producția de articole cosmetice în România și comercializarea lor pe piața est-europeană, cu o investiție de 7,5 milioane de dolari; participarea companiei americane AirTouch Communications la investiția în domeniul telefoniei mobile Connex GSM; activitatea sucursalei Citibank din România, în tratative cu parteneri români și americani pentru participarea cu credite garantate și capital în valoare de peste 100 de milioane de dolari; participarea Romanian American Enterprise Fund la privatizarea SC Policolor București.

Lista principalilor investitori americani din România în anul 2000 mai cuprinde nume precum: McDonalds, Kraft Foods, Philip Morris, Allied Signal, Trionics, Whirpool, General Electric, Avon, American Life Insurance.

Emil Constantinescu: „Cine cunoaște istoria știe că în tot acest secol ajutorul dat de Statele Unite partenerilor lor a fost decisiv pentru securitate, dezvoltare și prosperitate“

Cu ocazia împlinirii a trei ani de la lansarea Parteneriatului Strategic între Statele Unite ale Americii și România, doresc să mă refer deschis și fără menajamente la câteva lucruri care trebuie cunoscute, pentru că ele sunt strâns legate de destinul țării noastre.

În noiembrie 1996, când am fost ales președinte, România nu era pregătită să facă față condițiilor de integrare în Organizația Tratatului Atlanticului de Nord, iar cele câteva luni care urmau până la Summitul de la Madrid nu erau suficiente pentru crearea bazelor instituționale necesare accesării în primul val în NATO. În această situație, și pentru a evita pericolul ca interese fundamentale ale României să poată fi puse în discuție, a fost necesar ca, în acele câteva luni, politica internă și demersul diplomatic al României să întărească statutul nostru de candidat credibil în procesul de extindere a Alianței.

Eforturile noastre s-au dovedit eficiente, și nominalizarea României în documentul Summitului NATO din iulie 1997 a fost, fără îndoială, un succes. Ca, de altfel, și vizita la București a președintelui Statelor Unite ale Americii, imediat după Madrid. În scrisoarea pe care mi-a adresat-o cu ocazia acestei aniversări, președintele Clinton reamintește că scopul vizitei sale la București a fost de a lansa, împreună, Parteneriatul Strategic Statele Unite-România. După trei ani, este momentul să ne gândim ce a însemnat acest parteneriat și cum s-a aplicat el.

Prin definiție, Parteneriatul Strategic se referă la obiective fundamentale ale politicii celor două state. Interesele fundamentale ale României erau, sunt și vor fi: pacea, independența, suveranitatea, unitatea țării și dezvoltarea sa economică. Realizarea și păstrarea acestor valori depind de noi, dar au nevoie și de garanții internaționale pentru ca poporul român să trăiască în liniște și siguranță. Pentru Statele Unite, obiectivele politice fundamentale în această zonă privesc stabilitatea Europei Centrale și de Sud-Est, respectarea principiilor democratice și a drepturilor omului. Este momentul să cunoaștem mai bine anumite lucruri care s-au petrecut în acești ultimi trei ani, așa cum au fost ele, și să înțelegem semnificația lor pentru prezentul și viitorul țării noastre.

În timpul conflictului din Kosovo, România a acționat conform cu interesele ei fundamentale și cu această calitate de partener strategic al Statelor Unite în Europa Centrală și Sud-Estică. Ea și-a probat credibilitatea prin atitudinea sa fermă în apărarea valorilor democrației. Trebuie să ne amintim că, în acea perioadă, când se vehiculau diferite scenarii de alianțe posibile în jurul României și peste capul României, care puteau fi extrem de periculoase pentru țara noastră, Statele Unite au intervenit prin reprezentanții lor cei mai autorizați și au declarat că garantează securitatea României. De asemenea, atunci când, în diferite contexte, au fost invocate probleme care vizau caracterul unitar al unor țări din regiune, președintele Statelor Unite a intervenit și a arătat clar că, în ceea ce privește rezolvarea problemelor minorităților naționale, România este modelul care trebuie urmat.

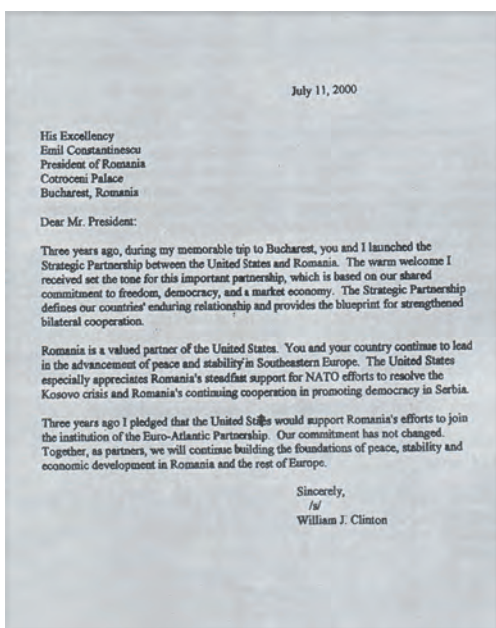
Aceste intervenții hotărâte ale Statelor Unite nu au rămas fără urmări. Cine cunoaște istoria știe că în tot acest secol, ajutorul dat de Statele Unite partenerilor lor a fost decisiv pentru securitatea, dezvoltarea și prosperitatea acestor țări partenere.

Pentru că o strategie presupune o viziune și obiective pe termen lung, doresc să precizez că Parteneriatul Strategic cu Statele Unite nu a fost gândit niciun moment ca o alternativă sau un substitut la NATO. Dimpotrivă, el este un instrument și o cale prin care România se pregătește pentru integrarea în NATO.

(www.constantinescu.ro, Discursuri. Alocuțiune la împlinirea a trei ani de la lansarea Parteneriatului Strategic cu SUA)

11 iulie 2000

Scrisoare de la Bill Clinton: „România este un partener valoros al Statelor Unite. Dumneavoastră și țara pe care o conduceți continuați să promovați pacea și stabilitatea în Europa de Sud-Est“

Acum trei ani, în timpul memorabilei mele călătorii la București, am lansat împreună un Parteneriat Strategic între Statele Unite și România. Primirea caldă de care am avut parte a dat tonul acestui important parteneriat, fundamentat pe angajamentele noastre împărtășite pentru libertate, democrație, și o economie de piață. Parteneriatul Strate-

gic definește relația de durată a țărilor noastre și oferă un cadru pentru întărirea cooperării bilaterale. România este un partener valoros al Statelor Unite. Dumneavoastră și țara pe care o conduceți continuați să promovați pacea și stabilitatea în Europa de Sud-Est. Statele Unite apreciază, în particular, sprijinul de neclintit al României pentru eforturile de soluționare a crizei din Kosovo, precum și continua cooperare a României în promovarea democrației în Serbia. Acum trei ani, am promis că Statele Unite vor sprijini eforturile României de a adera la instituția Parteneriatului Euro-Atlantic. Acest

angajament al nostru nu s-a schimbat. Împreună, ca parteneri, vom continua să construim fundamentele păcii, stabilității și dezvoltării economice în România și în întreaga Europă.

11 iulie 2000

Declarația comună privind Parteneriatul Strategic pentru secolul XXI, între România și SUA

Președintele SUA, Barack Obama împreună cu delegația română
condusă de președintele Băsescu Agerpres

„De la lansarea sa, Parteneriatul Strategic a reprezentat un reper esențial al politicii externe a României, precum și un instrument eficient de sprijinire a eforturilor interne în domeniul reformei politice, economice, militare, administrative.

Rezultatele pozitive înregistrate în planul reformei economice și contribuția României la războiul împotriva terorismului au constituit elemente majore în conturarea sprijinului SUA pentru integrarea României în NATO. Nivelul ridicat al

colaborării bilaterale în combaterea riscurilor neconvenționale (trafic de droguri, de persoane, criminalitate financiară etc.) și importanța pe care cele două părți o acordă acestei colaborări au determinat deschiderea, la 20 mai 2001, a Biroului FBI în capitala României.

După 11 septembrie 2001, România a acordat un sprijin semnificativ coaliției internaționale împotriva terorismului, concretizat în susținerea operațiunilor din Afganistan și Irak, precum și în intensificarea colaborării bilaterale în acțiuni specifice de combatere a terorismului.

Semnarea Acordului privind activitățile forțelor Statelor Unite staționate pe teritoriul României («Acordul de acces») la 6 decembrie 2005 (intrat în vigoare la 21 iulie 2006), a reprezentat un alt moment important în evoluția relației bilaterale româno-americane. Negocierile privind cadrul juridic care reglementează amplasarea pe teritoriul României a unor componente ale sistemului american de apărare antirachetă în Europa au demarat la 17 iunie 2010. Textul acordului a fost finalizat, la nivelul delegațiilor de negociatori și experți, cu prilejul celei de-a șaptea runde de negocieri, din 4 mai 2011, parafarea sa având loc la 6 iunie 2011. Acordul între România și Statele Unite ale Americii privind amplasarea sistemului de apărare împotriva rachetelor balistice al Statelor Unite în România a fost semnat de miniștrii de Externe ai celor două țări, în contextul vizitei președintelui României, Traian Băsescu, la Washington, la data de 13 septembrie 2011 și a intrat în vigoare la 23 decembrie 2011.

Tot la 13 septembrie 2011, la Washington, a fost adoptată «Declarația comună privind Parteneriatul Strategic pentru Secolul XXI, între România și Statele Unite ale Americii». Declarația confirmă parteneriatul excelent, pe termen lung și în continuă dezvoltare, dintre cele două state, și stabilește, de asemenea, pilonii relației România-SUA: dialog politic, securitate, economie, contacte interumane, știință și tehnologie, cercetare, educație, cultură.“

(www.mae.ro)

Habitat for Humanity. Mark Gittenstein: „Joe Biden mi-a spus că este aici un singur om la care trebuie să fiu atent, Emil Constantinescu“

Ambasadorul SUA, Mark Gittenstein, și Emil Constantinescu,
pe șantierul Habitat for Humanity, Pitești, 2010 George Onea/Agerpres foto

Când am venit în România, vicepreședintele Statelor Unite, Joe Biden, mi-a spus că este aici un singur om la care trebuie să fiu atent, iar acel om este Emil Constantinescu. Mi-a spus că este un lider extraordinar, un om plin de compasiune și un om cu viziune. Așadar nu este doar o figură istorică, este un model pentru viitoarea generație de lideri din România.

(Declarație acordată Agerpres, Pitești, 14 septembrie 2010)

Întâlnire la nivel înalt pentru consolidarea relațiilor bilaterale

Întâlnire între președinții României și SUA, la Casa Albă, 2019

Sursa foto: presidency.ro

Ca președinți ai României și Statelor Unite ale Americii, acționăm împreună, ca prieteni și aliați, pentru a avansa parteneriatul nostru strategic robust și durabil. Prin parteneriatul nostru, care se aprofundează, vom crea noi oportunități pentru creșterea securității, dezvoltării și prosperității, și pentru a răspunde mai bine provocărilor și responsabilităților globale pe care le împărtășim.

Rememorăm Revoluția din decembrie, de acum 30 de ani, când românii curajoși au înlăturat o dictatură brutală și au îndreptat țara pe calea democrației, a statului de drept și a economiei de piață. Anul acesta am marcat, de asemenea, cu mândrie, și aniversarea a 15 ani de la aderarea României la Organizația Tratatului Atlanticului de Nord (NATO).

Împreună, statele noastre au depus eforturi durabile pentru modernizarea forțelor noastre armate și pentru a ne îndeplini angajamentele asumate în cadrul NATO cu privire la partajarea echitabilă a responsabilităților. Militarii noștri

acționează umăr la umăr pentru apărarea libertății și în vederea consolidării posturii de apărare și descurajare pe Flancul Estic al NATO, inclusiv în Marea Neagră, care este de importanță strategică pentru securitatea transatlantică. De asemenea, căutăm să evităm riscurile de securitate care însoțesc investițiile chineze în rețelele de telecomunicații 5G.

România și Statele Unite recunosc că securitatea energetică este o problemă de securitate națională. Subliniem opoziția noastră față de Nord Stream 2 și alte proiecte care îi fac pe aliații și partenerii noștri dependenți energetic față de Rusia. Resursele de gaze naturale din România au potențialul de a crește prosperitatea statelor noastre, precum și de a întări securitatea energetică a Europei. România și Statele Unite vor analiza modalități de îmbunătățire a climatului investițional în domeniul energiei, în beneficiul ambelor țări. Mai mult, încurajăm puternic colaborarea strânsă a industriilor noastre, pentru a sprijini obiectivele României în domeniul energiei nucleare civile.

Excelentul nostru parteneriat în domeniul aplicării legii și al luptei împotriva corupției se bazează, în mod ferm, pe un angajament reciproc față de statul de drept și o justiție independentă, care sunt puternic susținute de poporul român. Mai mult, subliniem că buna guvernare constituie baza securității și prosperității noastre comune.

România și Statele Unite evidențiază, cu mândrie, creșterea substanțială a schimburilor comerciale dintre cele două țări, precum și interesul nostru comun pentru crearea unui climat investițional care să ofere transparență, predictibilitate și stabilitate. Prin urmare, ne angajăm să ne consolidăm, pe mai departe, relația comercială și să încurajăm creșterea investițiilor în ambele țări.

Statele Unite își reiterează sprijinul pentru eforturile României de a deveni eligibilă pentru intrarea în programul Visa Waiver, în conformitate cu cerințele legislației SUA.

(www.presidency.ro)

20 august 2019

Dialog strategic la aniversarea de 25 de ani a Parteneriatului Strategic

Vizita secretarului general NATO, Jens Stoltenberg, la Baza militară Mihail Kogălniceanu Alex Micsik/Agerpres foto

Declarația comună dată publicității de guvernele Statelor Unite și României, la 10 noiembrie 2021, menționează caracterul simbolic al celei de-a șaptea runde a Dialogului strategic bilateral, instituit în anul 2012, care a avut loc când Statele Unite și România sărbătoreau a zecea aniversare a adoptării Declarației comune privind Parteneriatul Strategic pentru secolul XXI și semnarea Acordului privind amplasarea sistemului de apărare împotriva rachetelor balistice în România.

Întâlnirea a inclus grupurile de lucru stabilite în cadrul formatului Dialogului Strategic: cooperare politico-militară, evoluții politice și economice la nivel regional, cooperare economică bilaterală pe teme legate de infrastructură, investiții și comerț, energie și mediul înconjurător, cooperare în

domeniul statului de drept și consolidarea legăturilor între națiuni. Evenimentul a reunit reprezentanți din conducerea Departamentului de Stat al SUA, Departamentului Apărării, Departamentului Comerțului, Departamentului Energiei și a Departamentului de Securitate Internă (Homeland Security), iar din partea română, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, Ministerului Energiei și Ministerului Afacerilor Interne.

Ambele părți au convenit ca următoarea întâlnire anuală să aibă loc la București, în 2022, când se vor sărbători 25 de ani de la lansarea Parteneriatului Strategic România-SUA.

În contextul războiului din Ucraina, cooperarea politico-militară capătă valențe speciale, și redăm aici mențiunile la aceasta din Declarația comună privind cea de-a șaptea rundă a Dialogului Strategic dintre Statele Unite și România:

Cooperarea în domeniul securității este o parte consistentă și un element-cheie al Parteneriatului Strategic româno-american. Împreună, cele două părți vor construi plecând de la realizări semnificative, cum este baza militară de apărare antirachetă de la Deveselu. Vor continua să își îmbunătățească eforturile comune în cadrul NATO, pentru a-și îndeplini angajamentele luate în materie de apărare și descurajare, axate cu precădere pe regiunea Mării Negre, o componentă-cheie a securității euroatlantice. Statele Unite și România au subliniat importanța valorificării succesului vizitei secretarului Apărării Lloyd Austin în România, din octombrie 2021, pentru a aprofunda cooperarea noastră pe probleme critice de securitate.

Ambele părți și-au exprimat acordul de a colabora pentru a consolida relația transatlantică în toate formatele cooperării. Și-au luat angajamentul pentru consultare și coordonare în detaliu, cu privire la politicile și inițiativele care promovează reziliența strategică transatlantică, în vederea reducerii nivelului de dependență de entitățile care nu împărtășesc

valorile și interesele comunității transatlantice și, în același timp, în vederea intensificării legăturilor cu parteneri și entități care gândesc la fel.

Statele Unite și România vor colabora strâns, mai ales pe marginea viitorului Concept Strategic al NATO, pentru a întări Alianța în misiunea sa de garant al păcii și securității în Europa. Totodată, ambele părți au subliniat importanța cooperării dintre Uniunea Europeană și NATO, a asigurării complementarității și consolidării interoperabilității.

(ro.usembassy.gov)

Alex Micsik/Agerpres foto